

TEMA: UČINIT ĆU ČUDESA

Riječ Božja:

Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste. Ali kako su se ljudi selili s istoka, naiđu na jednu dolinu u zemlji Šinear, i tu se nastane. Jedan drugome reče: "Hajdemo praviti opeke te ih peći da otvrdnu!" Opeke im bile mjesto kamena, a paklina im služila za žbuku. Onda rekoše: "Hajde da sebi podignemo grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime, da se ne raspršimo po svoj zemlji!"

Jahve se spusti da vidi grad i toranj što su ga gradili sinovi čovječji. Jahve reče: "Zbilja su jedan narod s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti. Hajde da sidemo i jezik im pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije."

Tako ih Jahve rasu odande po svoj zemlji, te ne sazidaše grada. Stoga mu je ime Babel, jer je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih je Jahve raspšio po svoj zemlji.

(Post 11, 1-9)

Kad je, napokon, došao dan Pedesetnice, svi bijahu zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj bijahu. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici, te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.

A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod nebom. Pa kad nastane ona huka, strča se mnoštvo i smete, jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom. Svi bijahu izvan sebe i divljahu se govoreći: "Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svom materinskom jeziku? Parti, Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja."

(Dj 2, 1-11)

Navještaj je uskrsnuća u središtu radosne vijesti o Kraljevstvu i najpotpuniji je izraz Božje pobjede nad zlom koje razara i ubija život.

Događaj koji izaziva divljenje i traži tumačenje

Na dan Pedesetnice pojavljuje se čudan vjetar, čudesni se ognjeni jezici spuštaju na apostole, i oni počinju govoriti stranim jezicima. Narod je u neizvjesnosti i traži rješenje. Drugi se dobro poznati događaj zbiva s hromim čovjekom u gradu: događa se da ga ozdravlja Petrovo djelovanje. Narod je zapanjen i potrebno je tumačenje (Dj 3,1-10). U oba slučaja narod daje tumačenje: "Dvanaestorica su pijana" (Dj 2, 13), Petar mora posjedovati neku posebnu svoju snagu (Dj 3,12).

Pravo tumačenje počinje s događajem Uskrsnuća.

Događaj se tumači tek vjerom da je Bog Isusa uskrisio od mrtvih. "Desnicom dakle Božjom uzvišen, primio je (Isus) od Oca Obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami gledate i slušate" (Dj 2,33). "Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi svjedoci. I po vjeri u njegovo ime, to je ime dalo snagu ovomu kojega gledate i poznate" (Dj 3, 15-16).

Tumačenje razjašnjava događaj.

Događaj tako protumačen dobiva novu protežnicu. Istrgnut iz neutralne situacije, pretvoren je u izazov Božji, izazov onima koji su ubili Isusa. To tumačenje izlazi iz samih događaja. Kao da događaj govori: "Vi ste ubili Isusa. Bog nije odobrio vaših postupaka jer je uskrisio Isusa i dao mu snagu koja se evo ovdje očitovala." (Dj 2, 23-24; 3, 13-15)

Radosna vijest zahtijeva promjenu života.

Riječ apostola pojašnjava zbilju. Objavljuju Božji izazov i pretvaraju ga u radosnu vijest za narod. Na taj se način radosna vijest očituje kao poziv na promjenu, metanoi (Dj 2, 38-40; 3, 19-21.26). Ali izazov ne dolazi od apostola, nego od same zbilje koju su oni navijestili. Navještaj radosne vijesti o uskrišenju nije prenošenje nekoga nauka, nije nametanje nekoga morala, nego je isticanje događaja u kojem je posadašnjena snaga Isusova uskrišenja i tumačenje toga događaja koje ističe upravo tu snagu i pretvara je u izazov za savjest slušatelja.

I eto nas sada pred ozbiljnim pitanjem: Koji su to danas, na različitim kontinentima, u Crkvi i izvan nje, događaji u kojima se ozbiljuje Isusovo uskrsnuće i koje bismo mi morali tumačiti kao Božji izazov savjesti čovječanstva?

Sažmimo odgovor riječima Ivana Pavla II, koji traži da evangelizacija bude "nova po žaru, nova po metodi i nova po izričaju".

(Jerko M. Fućak)

Pedesetnica je vječno trajno izvršenje i ispunjenje otajstva otkupljenja u Duhu i po Duhu koji sada u nama ostvaruje i dovršava ono što je izveo u Kristu. Stvarnost kršćanskog života da vjernici već sjede s desna Ocu ostvaruje se po Duhu, koga nam je Krist poslao: ta zbilja se ispunja i na nama. U nama Duh posadašnjuje ono što je Krist za nas izveo "jednom zauvijek".

U krilu trojstvenog Boga Otac i Sin su čisto darivanje i uzdarje, a prisnost života tih dviju osoba u njihovom uzajamnom darivanju tako je zanosna da, jedna unutar božanstva, nadilazi osobnosti i u uzdarju postaje životno vrelo Duha Svetoga. Treća božanska osoba može se dakle shvatiti samo ako pođemo od uzajamne ljubavi između Oca i Sina.

(E.H. Schillebeeckx: *Krist, sakrament susreta s Bogom*)

Duh Branitelj

U oprostajnome govoru Isus najavljuje dolazak Duha Branitelja i njegove čudesne učinke. Naziva ga Duhom Istine. "Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje Ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh" (Iv 14,26). Branitelj razotkriva trostruku zabludu svijeta: zabludu "glede grijeha, glede pravednosti i glede osude" (Iv 16,8). Duh dokazuje da je nevjera u Isusa temeljni grijeh svijeta i izvor svega zla... Duh očituje i pravi smisao pravednosti pokazujući da je Isus, razapeti i pogrđeni pravednik, prošavši kroz smrt u život opravdan i proslavljen.... Duh Sveti napokon pokazuje i to da je Isusovom smrću Zli već osuđen, a njegova vlast slomljena.

Što se čovjek više trudi oko darova Duha Svetoga, manje ih je sposoban primati, a Duh Sveti manje ih je voljan davati i djelovati u čovjeku. Što se čovjek naivnije, jednostavnije, poput djeteta, prepusti Bogu, to mu se obilnije daje iskustvo ove molitve. Jednom riječju: što je siromašniji pred Bogom. "*Blago siromasima duhom, njihovo je kraljevstvo nebesko*" (Mt 5,3).

(A. Schneider: *Na putovima Duha Svetoga*)

Poruka za novo jutro:

Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. Ta ne primiste duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: "Abba! Oče!"

(Rim 8, 14-16)

ŠAGI-BUNIĆ: Evangelizacija nije prije Isusove smrti i uskrsnuća uopće još bila sadržajno zaokružena. To je postala tek poslije. Za današnju je Crkvu važno ovo: ne možemo ostati samo na razini informacije, nego do smrti, bar do rizika smrti i poništenja svjedočiti smrt i uskrsnuće Isusa Krista. To je na crti onoga u Fil. 2,3-11.

BAJSIĆ: Ja bih rekao da apostoli bez vjere nisu mogli ni taj povijesni lik Isusa shvatiti (to je uostalom rekao i sam Isus apostolima, Petru).

WEISSGERBER: Isus je oko sebe skupio Dvanaesticu i njih kao jednu obitelj temeljito formirao. Propovijedao je i puku, ali to je uglavnom propalo. Ostalo je ono što je Isus formirao u Dvanaestici, koji su bili zajednica žive vjere, dinamička zajednica...

ŠKVORC: Imamo i danas dva elementa: s jedne strane želi se evangelizaciju previše strukturirati, unijeti je u neke stalne forme koje su naslijeđene, a s druge strane Duh Sveti i danas želi potaknuti ljude da u svim sistemima ovoga društva propovijedaju slobodno Krista.

RUPČIĆ: Točno je tako! Postoji Duh Sveti koji i danas vodi ljude...

DUDA: Govori se o Duhu Svetome. Tog Duha Krist je ostavio Crkvi. U Rim 8,16 Pavao kaže: "Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja". Treba tog Duha Svetoga slušati... Razgovor o Duhu Svetome traži velike poniznosti. Kažu da se je Papa Ivan XXIII bojao potpisati jedan dokumenat i kad ga je jedan monsinjor na to bodrio riječima: "Vi imate Duha Svetoga, potpišite", onda je rekao: "Upravo se toga bojim, jer ja nemam Duha Svetoga da sve sam radim, nego sam na visoko postavljen da motrim što to Duh govori u Crkvi i kroz Crkvu."

(iz Evangelizacije suvremenog svijeta, KS, 1974.)

I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica za svoga muža. I začujem jaki glas s prijestolja: "Evo šatora Božjega s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju, te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti, jer - prijašnje uminu." Tada Obaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim novo!"

(Otk 21, 1-5a)

O DOĐI, DUŠE PRESVETI

Dođi, Duše Presveti, * sa neba nas posjeti *
zrakom svoje milosti.

Dođi, Oče ubogih, * djelitelju dara svih, *
dođi, srca svjetlosti.

Tješitelju tako blag, * ti nebeski Goste drag, *
pun miline, hlade tih.

Umornima odmore, * u vrućini lahore, *
razgovore žalosnih.

Sjaju svjetla blaženog, * sjaj u srcu puka svog, *
napuni nam dušu svu.

Bez Božanstva tvojega, * čovjek je bez ičega, *
tone sav u crnom zlu.

Nečiste nas umivaj, * srca suha zalivaj, *
vidaj rane ranjenim.

Mekšaj ćudi kamene, * zagrij grudi ledene, *
ne daj nama putem zlim.

Svima što vjeru imaju, * što se u te ufaju, *
sedam svojih dara daj.

Daj nam krepost zaslužnu, * i smrt lijepu, blaženu, *
daj vjekovit svima raj.

Amen, aleluja !

SEDAM DAROVA DUHA SVETOGA

Na vjeronauku smo učili da u sakramentu potvrde primamo 7 darova Duha Svetoga. Danas ih se možemo prisjetiti i provjeriti djeluju li i u našem životu:

MUDROST- jesmo li razboriti i odgovorni u riječima, gestama i ponašanju ?

RAZUM- pametno smo govorili, promišljeno donosili odluke ?

SAVJET - prihvaćali smo savjete drugih i druge savjetovali na dobro ?

JAKOST- bili jaki i ustrajni u vjeri koje se nismo stidjeli pred drugima ?

ZNANJE - marljivo skupljali znanje i težili da Boga bolje upoznamo ?

POBOŽNOST - moje jutarnje i večernje molitve; a nedjeljna sveta misa ?

STRAH BOŽJI - u oholosti i naduvenosti druge prezirali pa i na Boga zaboravili?

(A. Stojić)

**ZDRAVO MARIJO, MILOSTI PUNA - GOSPODIN JE S TOBOM -
BLAGOSLOVLJENA SI TI MEĐU ŽENAMA
I BLAGOSLOVLJEN PLOD UTROBE TVOJE - ISUS.**

DUHOVSKI HIMAN

Nebeski Care svet
i Branitelju jak
i Tješitelju blag!
Ti Istine si Duh
Ti nalaziš se svud
i bića puniš sva!
Dobara riznice,
Života izvore!
O dođi, Bože drag,
nastani se u nas
i čisti čovjeka
od svake ljage, zla!
Daj, Dobri, spasavaj
za vječni život nas!

(Iz istočne liturgije)

DUHU SVETOM

O Duše Sveti, siđi !
Rođenja svoja sva ja znam.
I smrti sve. I sve mi Uskrse.
Al' nikad još ne dočekah
I praznik svojih Duhova
A ja sam željan tvoga plama:
Pa da krv nova sve mi žile
napuni.
I jezik moj progovori.
I stvara moja riječ
A, Duha puni, odsad nam je
živjeti
u vječnom miru Gospodnjem!
O Duše Sveti, siđi!

(Vladimir Nazor)

DA SE SVIJET PROŽME KRISTOVIM DUHOM

Vjernici moraju spoznati nutarnju narav, vrijednost i uređenje svega stvorenja na slavu Božju i jedni druge pomagati i svjetovnim djelima na svetiji život, tako da se svijet prožme Kristovim duhom i da u pravednosti, ljubavi i miru uspješnije postigne svoju svrhu. Izvršujući općenito tu dužnost laici zauzimaju posebno mjesto. Svojom kompetentnošću u profanim strukama i svojom aktivnošću, iznutra uzdignutom Kristovom milošću, neka snažno rade da po određenju Stvoriteljevu i rasvjetljenju njegove Riječi, ljudskim radom, tehnikom i kulturom poljepšavaju stvorena dobra na korist svih ljudi uopće, da se prikladnije među njih razdijele i da na svoj način dovedu do općeg napretka u ljudskoj i kršćanskoj slobodi.

(Konstitucija o Crkvi, br. 36.)

Priča za laku noć:

Bunar do kojeg smo bili došli nije nalikovao bunarima u Sahari. Saharski bunari su obične rupe izdubene u pijesku. Ovaj je nalikovao seoskom bunaru. Ali tu nije bilo nikakva sela i ja pomislih da sanjam.

- Zaista čudno - rekoh malom princu - sve je spremno: kolotur, vedro i uže ...

On se nasmija, dotakne uže, pokrene kolotur. A kolotur zacvili kao što cvili stari pijetao na krovu odavno zaboravljen od vjetra.

- Čuješ li - reče mali princ - probudili smo ovaj bunar, a on je zapjevao ...

Nisam htio da se napreže:

- Pusti mene - rekoh mu - to je za tebe preteško.

Polako sam podizao vedro do kamenog ruba. Čvrsto sam ga postavio na nj. U ušima mi je brujala pjesma kolotura, a u vodi što se još mreškala vidjeh kako treperi sunce.

- Žedan sam te vode - reče mali princ - daj mi da pijem ...

I ja shvatih što je tražio! ...

Podizao sam vedro do njegovih usnica. Pio je zatvorenih očiju. Bilo je to poput neke tihe svečanosti. Ta voda bijaše zaista drugačija od obične hrane.

Bila je rođena u hodu pod zvijezdama, u pjesmi kolotura, u naporu mojih ruku.

Godila je srcu poput poklona.

.....

On se opet nasmije.

- Ah! Maleni, maleni, kako volim taj smijeh!

- Upravo to će biti moj dar ... bit će to kao s vodom ...

- Što hoćeš reći ?

- Svi ljudi imaju zvijezde, ali one svima ne znače isto. Za one koji putuju zvijezde su vodiči. Za druge, one su samo male svjetiljke. Za učenjake one su problemi. Za mog poslovnog čovjeka one su bile zlato. Ali sve te zvijezde tamo šute. Ali ti, ti ćeš imati zvijezde kakve nitko nema ...

- Što hoćeš reći ?

- Kad budeš gledao nebo, noću, budući da ću ja stanovati na jednoj od njih, budući da ću se na jednoj od njih smijati, to će za tebe biti kao da se sve zvijezde smiju. Ti ćeš imati zvijezde koje se znaju smijati!

I on se ponovo nasmija.

- A kad se utješiš (jer čovjek se uvijek utješi) bit će ti drago što si me upoznao. Zauvijek ćeš mi ostati prijatelj. Poželjet ćeš da se smiješ sa mnom.

Otvorit ćeš katkada prozor, onako iz zadovoljstva ... Tvoji će se prijatelji čuditi kad vide kako se smiješ gledajući nebo. Ti ćeš im tada reći: "Da, zvijezde me uvijek tjeraju na smijeh!"

(A. de Saint-Exupery: Mali Princ)

Pjesma za noć bez zvijezda:

OSTANI S NAMA, JER KASNO JE,
OSTANI GOSPODE,
OSTANI S NAMA, JER MRAČI SE,
OSTANI GOSPODINE.

Usporedite Post 11,1-9 i Dj 2,1-11. Najprije svi zajedno pročitajte oba teksta pa onda u manjim skupinama, a zatim svi zajedno pokušajte odgovoriti na ova pitanja:

- *Što je u ta dva teksta zajedničko ?*
- *U čemu se dopunjavaju ?*
- *Koji je smisao Duha u kršćanskom životu i poslanju ?*
- *Što to znači za našu sadašnju situaciju ?*